

AV Hollandia *krijtstrepen in rood en wit*

Een Volvo is geen vulva

Mobiel telefoneren in de auto is verboden. Tot mijn schande beken ik dat ik me er soms toch schuldig aan maak. - Nou ja, wie haalt het nu ook in z'n hoofd om een chauffierend persoon telefonisch te benaderen. Als er gebeld wordt neem ik op, ook in de auto. - Een broodje eten tijdens het rijden zou ook verboden moeten zijn. Om het broodje te pakken rommel je wat in een zakje tot je gevonden hebt wat je zoekt en vervolgens zit je met één hand aan het stuur een dubbele boterham op te eten. Rijdende voort de autoradio op een andere zender zetten, van hetzelfde laken een pak. Zolang er geen ongelukken gebeuren en zolang de politie je niet op heterdaad betrapt is er niet aan de hand, maar o wee als het mis gaat. In de late middag van dinsdag 21 juni zat de bestuurder van een Fiat Stilo op de N506 ter hoogte van de afslag Meeweg op de knoppen van zijn autoradio te drukken. Dat er midden op de weg een auto stilstond in afwachting van het moment dat hij linksaf kon slaan had de knopjesdrukker niet in de gaten. Het moet een behoorlijke klap zijn geweest, het gevolg was een ravage waar geen garage raad mee weet. De wachtende auto, een Volvo S80, was eigendom van mij en mijn wederhelft. Terwijl ik thuis niets vermoedend aan het werk was, knalde zes kilometer noordwaarts een Fiat op onze wagen. De inzittenden, Antkrijs en twee van haar collega's, kwamen met de schrik vrij. De aanrijder werd met een verwonding aan zijn hoofd per ambulance naar het ziekenhuis gebracht. De vraag die naderhand door mijn *hoofd* spookte was naar welk muziekje hij op zoek was. '*Je t'aime moi non plus*' misschien? Dat een blikkerig Fiatje bij de hese stemgeluiden

van Jane Birkin en Serge Gainsbourg op hol slaat als er een aanlokkelijke Volvo in beeld verschijnt acht ik niet uitgesloten. Hoewel, kijk naar het beeldmerk en je weet meteen dat een volvo geen vulva is. Van achteren er tegen aan *rijden* doet al gauw denken aan zinloos seksueel geweld. Antkrijs wist na de klap even niet waar ze was. Ze had het over de Elbaweg toen ze mij met haar mobieltje op de hoogte stelde van de aanrijding. '*Ik kom er aan*', beloofde ik haar en voor ik het wist zat ik al op de fiets. Bij haar tweede telefoontje - ik zat na het vergeefse fietsritje alweer thuis - bekende ze dat ze Meeweg en Elbaweg wel vaker door elkaar haalt. Een buurvrouw bracht me vervolgens naar de plek van het ongeluk. Van verre zagen we Kreukel en Ontwricht al staan. Voor Volvo levert een botsing soms gratis reclame op. Het Fiatje zal met een snelheid van minstens tachtig kilometer per uur op onze auto ingereden zijn. Daar kon hij zelf niet goed tegen. De Volvo ving de klap op als een - kijk naar het logo - stoere vent, hij kon ook niet anders. Je moest goed kijken om te zien dat de dreun hem ontwricht had. Over de blikshade wil ik het niet hebben, een blik op de foto's zegt genoeg. Na gesprekken met enkele deskundigen kwam het niet als een verrassing dat onze auto totall los werd verklaard, maar dat de drie inzittenden ervan nog in leven zijn is te danken aan de robuustheid en de ingebouwde veiligheidssystemen van de wagen. Ere wie ere toekomt, 't was me het mannetje wel, die Volvo van ons. Maar ja, het leven gaat door, twee dagen na de aanrijding liep ik door de showroom van een bedrijf dat glimmend opgepoetste autootjes verkoopt.

Mt.